

gennem deres Presse forud for hvert Valg afgiver. Her er en lille bekvem Lejlighed, hvor de kunne komme til at støtte Haandværket ved at skaane de Medborgere, der have været knyttede til dette Foretagende, for dette Tab. Jeg synes, at de med stor Sindsro kunde gøre det, der er ikke rejst reelle Indvendinger af nogen Betygning imod Forslaget, og naar der ikke er det, og man paa den anden Side kan gavne ved at bidrage sit til, at en hel Del Medborgere ikke gøres til Genstand for økonomisk Ruin, saa synes jeg, at man har Pligt til at gøre det, saa meget mere som sagt, som det fuldstændig falder sammen med det Program, hvorpaa de Herrer bl. a. have ladet sig vælge til Medlemmer af dette Ting. Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler anbefale Tingets Medlemmer at stemme mod den foreslaaede Flertalsindstilling.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Svend Høgsbro*): Ogsaa jeg skal selvfølgelig tillade mig indtrængende at tilraade det høje Ting at følge Mindretallet i at fremme dette Lovforslag og i Modsætning til Flertallets Indstilling ikke stemme for at nægte dets Overgang til 3die Behandling. Naar jeg tager dette Standpunkt, er det ikke, fordi jeg i og for sig har noget imod, at vi komme til en saa ren og klar og endelig Afgørelse af Sagen som den, Flertallet tilraader; ogsaa jeg ønsker i høj Grad at faa en Ende paa denne Sag, men jeg ønsker ganske vist, at det var den Ende paa Sagen, man kom til, at mit Forslag vedtoges. Mine Grunde hertil har jeg udviklet ved tidligere Lejligheder, hvor denne Sag har været til Forhandling; jeg har i og for sig ikke noget af Betydning at tilføje og kan desuden henholde mig til Mindretallets Betænkning og til, hvad der overfor den højtærede Ordfører er kommet frem i Dag fra de to ærede Medlemmer af Mindretallet, og skal derfor kun ganske kort røre ved et Par Punkter, som den ærede Ordfører fremdrog af nyt. Dertil hørte egentlig kun dette, at den ærede Ordfører udtalte Tvivl om, hvorvidt den her omhandlede Bygning virkelig ogsaa tilfredsstillende de Krav, Telegrafpersonalet maatte stille til de Lokaler, hvori de skulde arbejde. Han paaberaabte sig nemlig for sin Tvivl en Udtalelse, som skulde være fremkommen fra det underordnede Personales Side. I Modsætning til, hvad det ærede Medlem af Mindretallet, som først havde Ordet paa dets Vegne, sagde, saa kender jeg —

tror jeg da i alt Fald — den Udtalelse, hvortil den ærede Ordfører sigtede, en Artikel, som har staaet i et Telegrafblad. Jeg vil da derom sige, at man kan dog tillægge en saadan Udtalelse for megen Betydning. Jeg ved ikke, hvor mange af Telegrafpersonalet der vilde lægge Navn til denne, som den fremtraadte, anonyme Artikel, men jeg tvivler om, at det er ret mange, og i alt Fald maa jeg selvfølgelig fastholde, at det ikke kan veje noget overfor de Udtalelser i modsat Retning, som foreligge fra Telegrafvæsenets ansvarlige Ledelse. Jeg maa tilstaa, jeg havde ikke ventet i dette Ting, i alt Fald ikke fra dets Flertals Side, at høre Tvivl om, til hvilke Røster man i saa Tilfælde skulde lytte.

Naar den ærede Ordfører i Tilslutning til Flertallets Udtalelser i Betænkningen kom tilbage til sin Tvivl om, hvorvidt dette var en for Staten i økonomisk Henseende billig Udvej, vil jeg blot minde om, hvad jeg tidligere har oplyst, at ved at vedtage dette Forslag vilde man faa en Telegrafbygning med i alle Maader fuldt tilfredsstillende Lokaler for Telegrafvæsenet for en Leje, der ikke andrager mere end 13—14—15,000 Kr. aarlig, nemlig det, Bygningen vil koste i Skatter, Afgifter og til ordinære Vedligeholdelser. Hele Forrentningen af Købesummen faar man nemlig ind gennem den Leje, som skal gives, og som er betryggende garanteret. En billigere Foranstaltning vil man aldrig kunne tænke sig, og jeg maa forbedre det høje Ting paa, at hvis Flertallet her faar sin Villie sat igennem, maa det vente et Forslag fra min Side, formodentlig gennem Finansloven for det kommende Aar, til en midlertidig Afhjælpning af den forhaandenværende Lokaletrang, der vil andrage betydelige Summer, efter et foreløbigt Overslag op ved 100,000 Kroner til en, som sagt, blot midlertidig Afhjælpning af Trangen. Var det saa endda Penge, der spares ved en endelig Ordning, havde det ikke stort at sige, men desværre vil det sikkert vise sig at være Penge, der ere kastede bort, naar man senere kommer til en anden — definitiv — Ordning end den, der er Mulighed for midlertidig at tilvejebringe. — Naar, som den ærede Ordfører hentydede til, denne Billighed ved Foranstaltningen, netop fordi den var betinget af det Lejemaal, der er knyttet til nærværende Forslag, kun varedé en vis begrænset Tid — det er 15 Aar, hvorfor der er garanteret, og 25, hvorfor der er lejet —, idet man da selv vilde faa